

Əhməd Cavad

Dördütlü yenicə gün

Novruz bayramı

Minib dörd atını, çapır dördnala,
Düzlərdən, çöllərdən gəlir Yenicə gün!
Yelqanadlı, odürəkli, suüzlü,
Yolların bağırını dəlidir, Yenicə gün!

Öldürür sazağı, qovur soyuğu,
Yaşıl xalı edir bağı, qoruğu.
Boy verib qaldırır nazik çubuğu,
Dağlardan, sellərdən gəlir Yenicə gün!
Torpağa çatınca toxtayır bir az,
Arxada qarlı qış, öndə güllü yaz.
Göyərmiş bənövşə, ləçəyi ətlas,
Qrovu, qarını silir Yenicə gün!
Bu torpaq cövhərdir başdan, binadan,
Nə atadan olub, nə də anadan.
Asılı qalıbdır ulu səmadan.
Ətirli güllərdən gəlir, Yenicə gün!

Qardan, buzdən çıxan nərgizlərə bax,
Rəngindən qan daman o qızlara bax!
Yerə həsrət çəkən yıldızlara bax!
Cocuq gözlərində gülür Yenicə gün!
İstəyi, amalı ox ucundadır!
Gücü Yel gücündə, sel gücündədir!
Yerin xəbər alsan Qız bürcündədir,
Özünü Günə tən bilir Yenicə gün!

Gəncə, 1919

Cavad Ə. Dördütlü yenicə gün : şeir // Seçilmiş əsərləri. – Bakı : Şərq-Qərb, 2005. – S. 202.